

Χαιρετισμοί εις την Αγίαν και Υπέριμον Ζώνην της Υπεραγίας Θεοτόκου

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ.δ´. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Τῆ ὑπερτίμῳ Θεοτόκε θεία Ζώνη σου, μετ' εὐλαβείας προσερχόμενοι πληρούμεθα, φωτισμοῦ καὶ εὐωδίας ὑπερκοσμίου. Ἄλλ' ὡς πέλαγος Παρθένε ἀγαθότητος, ἡμᾶς ζῶσον τῆ δυνάμει αὐτῆς Ἄχραντε, τοὺς κραυγάζοντας· Χαῖρε Ζώνη ὑπέριμε.

Ὁ Οἶκος.

Ἄγγελοι ἀοράτως, τὴν ἀγίαν σου Ζώνην, ἐν φόβῳ περιέπουσι Κόρη· ἡμεῖς δὲ ὄντες ἐν σαρκί, προσπίπτομεν πρὸς αὐτὴν μετὰ πίστεως, ἀγιασμὸν λαμβάνοντες, καὶ βοῶμεν ἐν εὐλαβείᾳ·

Χαῖρε, ἡ Ζώνη τῆς Θεοτόκου,

χαῖρε, ἡ φαῦσις παντὸς τοῦ κόσμου.

Χαῖρε, τῆς Ἀχράντου Παρθένου διάζωμα,

χαῖρε, Ἐκκλησίας ἀπάσης θησαύρισμα.

Χαῖρε, Ζώνη πολυτίμητε τῆς Ἀνάσσης οὐρανῶν,

χαῖρε, ἄνθος εὐωδέστατον εὐσεβῶν Χριστιανῶν.

Χαῖρε, ὅτι τὸ σῶμα ἔζωσας τῆς Παρθένου,

χαῖρε, ὅτι ἐκλύεις τὴν ἰσχὺν τοῦ δολίου.

Χαῖρε, λαμπὰς τῆς χάριτος πάμφωτος,

χαῖρε, πηγὴ θαυμάτων ἀκένωτος.

Χαῖρε, δι' ἧς οἱ πιστοὶ φωταυγοῦνται,
χαῖρε, δι' ἧς οἱ ἐχθροὶ καταργοῦνται.

Χαῖρε Ζώνη ὑπέρτιμε.

Βλέψον Θεογεννήτορ, ἐν ὄμματι εὐσπλάγχνω, τοὺς πίστει τῇ ἀγία σου Ζώνη,
οἷα ἀγιάσματι σεπτῶ, προσπίπτοντας καὶ αἰτοῦντας τὴν χάριν σου· ἀήττητον
γὰρ δύναμιν, δίδως δι' αὐτῆς τοῖς βοῶσιν·

Ἀλληλούϊα.

Γέγονε Θεοτόκε, τῆς τιμίας σου Ζώνης, ἡ μετένεξις τῇ Βυζαντίδι, πηγὴ
εὐφροσύνης ἀληθοῦς· τὴν γὰρ Βασιλίδα θᾶπτον ἰάσατο, ἡμῖν δὲ χάριν ἀφθονον,
ἀεὶ παρέχει τοῖς βοῶσι·

Χαῖρε πηγὴ χαρᾶς αἰωνίου,
χαῖρε κρατὴρ τρυφῆς ψυχοτρόφου.
Χαῖρε ἦν ἡ Πάναγνος Παρθένος διέζωσε,
χαῖρε ἥπερ ἐν Ἄθω ὡς φῶς ἐπέλαμψε.
Χαῖρε ὅτι ἐθεράπευσας τὴν βασίλισσαν Ζώνην,
χαῖρε ὅτι βλύζεις ἅπασιν εὐφροσύνην νοητὴν.
Χαῖρε σειρὰ παναγία τῆς Ἁγνῆς Θεοτόκου,
χαῖρε βέλος πυρφόρον κατ' ἐχθροῦ βροτοκτόνου.
Χαῖρε χαρᾶς αἰτία καὶ πρόξενος,
χαῖρε ψυχῶν λιμὴν ἀκλυδώνιστος.
Χαῖρε Χριστῶ εὐσεβῶς συνδεσμοῦσα,
χαῖρε παθῶν τὰς ὀρμὰς καταργοῦσα

Χαῖρε Ζώνη ὑπέρτιμε.

Δέδωκας τὴν σὴν Ζώνην, τῷ Θωμᾷ Θεοτόκε, πρὸς τὸν Υἱόν σου ἀνερχομένη· καὶ
δι' αὐτοῦ ὡς δῶρον σεπτόν, καὶ ἀγαθῶν καταλέλοιπας πλήρωμα, αὐτὴν ἡμῖν
Πανύμνητε, τοῖς σὲ ὑμνοῦσι καὶ βοῶσιν·

Ἀλληλούϊα.

Ἔχει Βατοπαιδίου, ἡ ἀγία Μονή σου, ὡς πλοῦτον ἀναφαίρετον Κόρη, καὶ ὡς
στήλην τῆς σῆς ἀρωγῆς, τὴν μυρίπνοον καὶ πάντιμον Ζώνην σου, ἡ εὐλαβῶς
προσπίπτουσα, ἐν κατανύξει ταύτη κράζει·

Χαῖρε ὁ πλοῦτος τῆς ἀφθαρσίας,
χαῖρε ἡ στήλη τῆς συμπαθείας.
Χαῖρε χορηγὲ ἀγαθῶν ἀνεξάντλητε,
χαῖρε ἐδρασμὲ Μοναστῶν ἀδιάσειστε.
Χαῖρε Ζώνη πανυπέρτιμε τῶν Ἀγγέλων χαρμονῆ,
χαῖρε Μοναζόντων στήριγμα καὶ δεινῶν ἀποτροπή.
Χαῖρε Βατοπαιδίου τὸ πολύτιμον γέρας,
χαῖρε τῶν εὐσεβούντων ὑμνωδία καὶ κέρασ.
Χαῖρε ὄσμῃν οὐράνιον πνέουσα,
χαῖρε ἰσχὺν ἀήττητον νέμουσα.
Χαῖρε δι' ἧς Μονασταὶ χραταιοῦνται,
Χαῖρε δι' ἧς δυσμενεῖς καταργοῦνται.

Χαῖρε Ζώνη ὑπέρτιμε.

Ζωηφόρον ἡ θήκη, τῆς παντίμου σου Ζώνης, παρέχει εὐωδίαν Παρθένε, καὶ
δυσωδίαν τὴν τῶν παθῶν, ἀπελαύνει αἰεὶ ἐκ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· διὸ τὰ μεγαλεῖά
σου, θαυμάζοντες ἀναβοῶμεν·

Ἀλληλούϊα.

Ἡ ἀγία σου Ζώνη, Παναγία Παρθένε, ὡς φῶς ἐκλάμπει ἐν ὄρει Ἄθω, καὶ
λαμπεδόνας χρυσοειδεῖς, πανταχοῦ ἀπαστράπτει τῆς σῆς χάριτος· διὸ ταύτης
τὰ θαύματα, γεραίροντες πίστει βοῶμεν·

Χαῖρε θαυμάτων ἡ χορηγία,
χαῖρε χαρίτων λαμπαδουχία.
Χαῖρε κειμηλίων κειμήλιον ἅγιον,
χαῖρε καρδιῶν θεοφρόνων λαμπάδιον.
Χαῖρε Ζώνη ἣν ἐφόρεσεν ἡ Πανάχραντος ἐν γῆ,
χαῖρε πᾶσιν ἡ παρέχουσα χάριν καὶ πολλὴν ἰσχύν.
Χαῖρε ὅτι ἐκφαίνεις τῆς Παρθένου τὴν δόξαν,
χαῖρε ὅτι ἐκτρέπεις τῶν δαιμόνων τὰ τόξα.
Χαῖρε πολλὰς ἰάσεις βλυστάνουσα,
χαῖρε ψυχὰς παθῶν ἀπαλλάττουσα.
Χαῖρε πιστῶν ἀγαλλίαμα θεῖον,
χαῖρε σεπτὸν εὐσπλαγχνίας ταμεῖον.

Χαῖρε Ζώνη ὑπέρτιμε.

Θεοδώρητον δῶρον, καὶ οὐράνιον ὄλβον, κατέχοντες τὴν Ζώνην σου Κόρη, περιζωννύμεθα δι' αὐτῆς, κατὰ παθῶν ἀπροσμάχητον δύναμιν· χάριν γὰρ καὶ ἔλεος, ἀεὶ βραβεύει τοῖς ἐκβοῶσιν·

Ἀλληλούϊα.

Ἰαμα ἀναβλύζει, ἡ ἀγία σου Ζώνη, κατὰ ψυχὴν καὶ σῶμα Κόρη, καθάπερ δρόσον ἐξἄρινην, ὡς φησὶν ὁ Ἡσαΐας Πανάχραντε, καὶ γλυκασμὸν οὐράνιον, τοῖς εὐλαβῶς ταύτη βοῶσι·

Χαῖρε πηγὴ ἀύλων ναμάτων,
χαῖρε ροὴ πολλῶν χαρισμάτων.
Χαῖρε τῆς Πανάγνου ἢ Ζώνη ἢ πάντιμος,
χαῖρε Ἐκκλησίας χαρὰ ἢ οὐράνιος.
Χαῖρε ἅγιον θησαύρισμα δόσεων πνευματικῶν,
χαῖρε ἔνδοξον στεφάνωμα εὐσεβῶν Χριστιανῶν.
Χαῖρε Βατοπαιδίου ἀρράγέστατον τεῖχος,
χαῖρε παντὸς τοῦ κόσμου πύργος θείας ἰσχύος.
Χαῖρε σεπτὸν τῆς Παρθένου ζώνιον,
χαῖρε ἡμῶν θεόσδοτον ὦνιον.
Χαῖρε τῆς μόνης Παρθένου ἢ Ζώνη,
χαῖρε πιστῶν θεοβράβευτος ῥώμη.

Χαῖρε Ζώνη ὑπέρτιμε.

Κέκτηται ἡ Μονὴ σου, ἡ τοῦ Βατοπαιδίου, ὡς ἔνθεον θησαύρισμα Κόρη, τὴν σὴν Ζώνην τὴν θαυμαστήν, καὶ τοῖς θαυμασίοις αὐτῆς σεμνύνεται, καὶ χαριστηρίους ὕμνους σοι, προσάδει ἀναβοῶσα·

Ἀλληλούϊα.

Λάμπον φῶς καθωρᾶτο, τῇ ἀγίᾳ σου Ζώνη, ἠνίκα μετήνεκται ἐν Θήρᾳ· ἔνθεν ἐν εὐλαβείᾳ πολλῇ τῇ Μονῇ σου ταύτην μετακόμισαν, ὕμνοῦντές σου τὴν πρόνοιαν, καὶ βοῶντες ἐν εὐφροσύνῃ.

Χαῖρε ἡ Ζώνη τῆς Θεοτόκου,
χαῖρε ἡ δόξα Βατοπαιδίου.
Χαῖρε ἣν ἡ χάρις σκιάζει τοῦ Πνεύματος,
χαῖρε ἣν γεραίρει λαὸς ὁ Χριστῶνυμος.

Χαῖρε συστοιχία πάντιμος οὐρανίων δωρεῶν,
χαῖρε ὕμνωδία ἄπαυστος Μοναστῶν καὶ Ἀσκητῶν.
Χαῖρε ὅτι πηγάζεις ἰαμάτων τὰ ρεῖθρα,
χαῖρε ὅτι σβεννύεις παθημάτων τὴν φλόγα.
Χαῖρε σεπτὸν τῆς Ἄγνης διάζωσμα,
χαῖρε πιστῶν ἀπάντων διάσωσμα.
Χαῖρε φωτὸς ἀπαστράπτουσα αἴγλην,
χαῖρε παθῶν καταπαύουσα λύμην.

Χαῖρε Ζώνη ὑπέρτιμε.

Μεγαλύνομεν πάντες, τὰ πολλὰ μεγαλεῖα, τῆς πρὸς ἡμᾶς σου κηδεμονίας, καὶ τὴν Ζώνην σου τὴν ἱεράν, περικυκλοῦντες ἐν πίστει Πανύμνητε, ἁγιασμοῦ πληρούμεθα, καὶ τῷ Υἱῷ σου ἐκβοῶμεν·

Ἄλληλούϊα

Νοητὴν ὡς νεφέλην, τὴν ἁγίαν σου Ζώνην, ἐφάπλωσον ἡμῖν Θεοτόκε, καὶ πλήρωσον ἡμῶν τὰς ψυχάς, ἁγιασμοῦ καὶ θείας κατανύξεως· πρὸς σὲ γὰρ καταφεύγομεν, καὶ τῇ Ζώνῃ σου ἐκβοῶμεν·

Χαῖρε ἐστία χάριτος θείας,
χαῖρε ἢ βρύσις τῆς συμπαθείας.
Χαῖρε δωρεῶν θεοσδότην θησαύρισμα,
χαῖρε τῆς Ἄγνης Θεοτόκου διάζωσμα.
Χαῖρε ἀσφαλείας σύνδεσμος καὶ εἰρήνης χορηγός,
χαῖρε στήριγμα στερρότατον εὐσεβῶν καὶ γλυκασμός.
Χαῖρε ὅτι ἐκλάμπεις τῶν θαυμάτων ἀκτῖνας,
χαῖρε ὅτι σκεδάζεις χαλεπὰς ἀσθενείας.
Χαῖρε αὐγὴ Θεοῦ ἀγαθότητος,
χαῖρε ἀλκὴ ἡμῶν θεοδώρητος.
Χαῖρε χαρὰν ἀληθῆ χορηγοῦσα,
χαῖρε φθορὰν ψυχικὴν θανατοῦσα.

Χαῖρε Ζώνη ὑπέρτιμε.

Ξένα τὰ θαυματά σου, ὦ ὑπέρτιμε Ζώνη, τῆς παντοβασιλίσσης Παρθένου· καὶ ἀσθενείας λοιμικῆς, τὴν Κωνσταντινούπολιν ἠλευθέρωσας, εἰς θαυμασμὸν καὶ ἔκπληξιν, τῶν βοώντων ἐν κατανύξει·

Ἄλληλούϊα.

Ὅρμος χειμαζομένων, ἡ ἅγια σου Ζώνη, ἐδείχθη Θεοτόκε Παρθένε· ἡ γὰρ χάρις σου ἡ ἐν αὐτῇ, ἐνεργεῖ τοῖς προσιοῦσι τὰ θαύματα· διὸ ταύτη προσπίπτοντες, ἀναβοῶμεν μετὰ πόθου·

Χαῖρε σορὸς καλῶν οὐρανίων,
χαῖρε κρουνὸς θαυμάτων ποικίλων.
Χαῖρε πρὸς ἡμᾶς τῆς Παρθένου ἐπίσκεψις
χαῖρε θλιβομένων ψυχῶν ἡ ἀντίληψις.
Χαῖρε θεῖον ἐνδιαίτημα ἐνεργείας θεϊκῆς,
χαῖρε ἅγιον θησαύρισμα χάριτος Παρθενικῆς.
Χαῖρε ὅτι χολέρας τὸ Βυζάντιον σώζεις,
χαῖρε ὅτι τοῖς πᾶσιν ἀρωγὴν θᾶττον νέμεις.
Χαῖρε παθῶν σβεννύουσα ἄνθρακας,
χαῖρε ὑμᾶς εὐφραίνουσα ἅπαντας.
Χαῖρε πολλῶν δωρεῶν πρυτανεῖον,
χαῖρε σεπτὸν θείας δόξης ταμεῖον.

Χαῖρε Ζώνη ὑπέρτιμε.

Πλήρης δόξης ἁγίας, τῆς σῆς Ζώνης ὁράται, ἡ θήκη ἀληθῶς ἡ ἅγια, Θεοτόκε Παρθένε Ἄγνη, καταπλήττουσα ἡμῶν τὴν διάνοιαν· ὁσμὴν γὰρ ὑπερκόσμιον, διαπνέει τοῖς ἐκβοῶσιν·

Ἄλληλούϊα.

Ῥάβδος θείας ἰσχύος, ἡ σὴ Ζώνη ἐδόθη, ἡμῖν ἡ θαυμαστὴ Θεομητορ· τῇ νοητῇ γὰρ αὐτῆς ῥοπῇ, ἐκ παντὸς κινδύνου ἀπαλλαττόμεθα, καὶ χάριτος πληρούμεθα, ἐκβοῶντες ἐν εὐλαβείᾳ·

Χαῖρε δοχεῖον ὁσμῆς ἁγίας,
χαῖρε διάδημα ἀφθαρσίας.
Χαῖρε Μοναζόντων σεμνὸν καταφύγιον,
χαῖρε τῶν ἐν Ἄθῳ δόμα ὑπερύμνητον.
Χαῖρε πάντιμον ἁγίασμα τῆς Παρθένου καὶ Ἄγνης,
χαῖρε δώρημα παντέλειον ὄντως πρὸς ἡμᾶς αὐτῆς.
Χαῖρε Βατοπαιδίου ἀληθῆς εὐφροσύνη,
χαῖρε πάσης καρδίας εὐσεβοῦς χαρμοσύνη.

Χαῖρε ὀσμὴ ἀνθέων τῆς χάριτος,
χαῖρε πνοὴ τῆς ἄνω τερπνότητος.
Χαῖρε φιάλη ἀρωμάτων θείων,
χαῖρε ὑμνωδία θεία Ἁγίων.

Χαῖρε Ζώνη ὑπέρτιμε.

Σκέπην καὶ προστασίαν, καὶ βοήθειαν θείαν, καρπούμενοι ἀεὶ Παναγία, ἔκ τῆς
μυριπνόου Ζώνης σου, μετὰ πίστεως ταύτη προσερχόμεθα, καὶ εὐλαβῶς
προσπίπτοντες, τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι βοῶμεν·

Ἀλληλουῖα.

Τῆς ἀγίας σου Ζώνης, χάριτι Θεοτόκε, περίζωσον ἡμᾶς δυναστείαν, κατὰ τοῦ
ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, ὠρυομένου καθ' ἡμῶν ὡς λέοντος, ὡς ἂν περιγενώμεθα,
τῆς τούτου κακίας βοῶντες·

Χαῖρε ζωστήρ τῆς Ἁγνῆς Παρθένου,
χαῖρε κρατῆρ ἰσχύος Κυρίου.
Χαῖρε ἡμᾶς ἡ συνδεσμοῦσα καὶ σώζουσα,
χαῖρε τῶν παθῶν τοὺς συνδέσμους ἡ λύουσα.
Χαῖρε ζῶσμα τιμαλφέστατον τῆς τεκούσης τὸν Χριστόν,
χαῖρε δόμα ἱερώτατον πρὸς τὸν εὐσεβῆ λαόν.
Χαῖρε ἡ χορηγοῦσα ἡμῖν δύναμιν θείαν,
χαῖρε ἡ ἀναιροῦσα τοῦ ἐχθροῦ τὴν μανίαν.
Χαῖρε ὧ Ζώνη τῆς Θεομήτορος,
χαῖρε ὧ κλέος ἡμῶν καὶ σύνδεσμος.
Χαῖρε Χριστοῦ Ἐκκλησίας ὁ κόσμος,
χαῖρε λαοῦ Ὁρθοδόξου τὸ σθένος.

Χαῖρε Ζώνη ὑπέρτιμε.

Ὑμνοὶς χαριστηρίοις, πανυπέρτιμε Ζώνη, τῆς τεκούσης τὸν πάντων Κτίστην,
ἀνυμνοῦμεν τὴν σὴν χάριν ἀεὶ, ἀπολαύοντες τῶν πολλῶν θαυμάτων σου, καὶ
τὴν Ἁγνὴν Παντάνασσαν, δοξάζομεν Χριστῷ βοῶντες·

Ἀλληλούϊα.

Φωτοδόχον λαμπάδα, τὴν ἀγίαν σου Ζώνην, Βατοπαιδίου σχοῦσα ἡ Μάνδρα,
λαμπρύνεται Παρθένε ἀεὶ, καὶ τὴν πρὸς αὐτὴν δοξάζει σου πρόνοιαν· ὅτι ταύτη

δεδώρησαι, τὴν Ζώνην σου πιστῶς βοώσῃ·

Χαῖρε ἡ Ζώνη τῆς Θεοτόκου,
χαῖρε λυχνία φωτὸς τριφώτου.
Χαῖρε διεστώτων ἡ ἔνθεος σύναψις,
χαῖρε ἀσθενούντων θεόσδοτος δύναμις.
Χαῖρε κράτος ἡ παρέχουσα θεία Ζώνη τοῖς πιστοῖς,
χαῖρε στίφος ἡ ὀλλύουσα τοῦ Βελίαρ πανστρατεῖ.
Χαῖρε ὅτι ῥωννύεις τῶν ψυχῶν τὰς δυνάμεις,
χαῖρε ὅτι ἰθύνεις πρὸς καλὰς ἀναβάσεις.
Χαῖρε ψυχῶν ἐκπλύνουσα τραύματα,
χαῖρε ἐχθρῶν συντρίβουσα ἄρματα.
Χαῖρε ἡμῶν ἀληθῆς θυμηδία,
χαῖρε πιστῶν θεία παραμυθία.

Χαῖρε Ζώνη ὑπέρτιμε.

Χαίρει Βατοπαιδίου, ἡ Μονὴ Θεοτόκε, κατέχουσα τὴν θειαν σου Ζώνην, καὶ πάσας συγκαλεῖ τὰς Μονάς, πρὸς δοξολογίαν τῶν μεγαλείων σου, δοξάζουσα τὴν δόξαν σου, καὶ ἐκβοῶσα τῇ Τριάδι·

Ἀλληλούϊα.

Ψάλλοντες κατὰ χρέος, Θεοτόκε Παρθένε, τῆς Ζώνης σου τὴν ἄφθονον χάριν, κηρύττομεν εὐσήμεως Ἄγνη, τὴν πρὸς ἡμᾶς σου πλουσίαν προμήθειαν, καὶ τῇ ἀγία Ζώνη σου, ἐκβοῶμεν πανευχαρίστως·

Χαῖρε σειρὰ σεπτῆ τῆς Παρθένου,
χαῖρε χαρὰ τοῦ Βατοπαιδίου.
Χαῖρε τοὺς πιστοὺς πρὸς Θεὸν ἡ ἀνάγουσα,
χαῖρε πρὸς ζωὴν ἀληθῆ ἡ συνάγουσα.
Χαῖρε Ζώνη πανυπέρτιμε, Ἐκκλησίας θησαυρέ,
χαῖρε κόσμου ἀγαλλίαμα, καὶ εἰρήνης χορηγέ.
Χαῖρε τῶν εὐσεβούντων προσφυγὴ σωτηρίας,
χαῖρε τῶν Μοναζόντων πλοῦτος παρηγορίας.
Χαῖρε δι' ἧς παθῶν καθαρθήσομαι,
χαῖρε δι' ἧς φωτὸς πληρωθήσομαι.
Χαῖρε χαρὰ ἀληθῆς τῆς ψυχῆς μου,
χαῖρε λιμὴν ἀσφαλῆς τῆς ζωῆς μου.

Χαῖρε Ζώνη ὑπέρτιμε.

Ὡ ὑπέρτιμε Ζώνη, τῆς Ἄγνης Θεοτόκου, ἡ ζώσασα τὸ ἄχραντον σῶμα (ἕκ γ),
δίδου ἡμῖν ἐκ τοῦ θησαυροῦ, τῆς ἐν σοὶ σκηνοῦσης θείας Χάριτος ζωοποιὸν
ἐνέργειαν, ἵνα τῷ Χριστῷ ἀεὶ βοῶμεν·

Ἀλληλούϊα.

Καί αὐθις τό Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ´. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῇ ὑπερτίμῳ Θεοτόκε θεία Ζώνη σου, μετ' εὐλαβείας προσερχόμενοι
πληρούμεθα, φωτισμοῦ καὶ εὐωδίας ὑπερκοσμίου. Ἄλλ' ὡς πέλαγος Παρθένε
ἀγαθότητος, ἡμᾶς ζῶσον τῇ δυνάμει αὐτῆς Ἄχραντε, τοὺς κραυγάζοντας·
Χαῖρε Ζώνη ὑπέρτιμε.

Δίστιχον.

Ζώνης τῆς Ἄγνης Θεοτόκου ἐν οἴκοις,
Γεράσιμος ὕμνησε τὰ μεγαλεῖα.